

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ Β΄
ΤΗΝ 28^{ην} ΙΟΥΝΙΟΥ 2023
ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ
ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ.

Περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη εποχή, ο σημερινός άνθρωπος, ο ποικιλότροπα ταλαιπωρημένος, με πολέμους, παντοειδείς κρίσεις (οικονομικές, υγειονομικές) θεομηνίες, πολύνεκρα ατυχήματα, μεταναστευτικές εισροές, ναυάγια, απειλές κλιματικής αλλαγής και έπισιτιστικής κρίσεως έξ αυτής της έπαπειλούμενης κλιματικής αλλαγής ή εκ τών πολέμων ή εκ τής επ' έσχάτων αναφανείσης και βίαια δράσης αντισυστημικής κίνησης παγκοσμίως κ.τ.ό., τά όποια καθημερινώς δημιουργοῦν κλίμα ανασφάλειας, φοβίας και τρόμου αναζητεί ένα γνησιότερο λόγο, μιά αυθεντικότερη μαρτυρία, λόγο παραμυθητικό, λόγο έπιστηρικτικό. Και τό ερώτημα πού τίθεται είναι: τί μπορεί νά προσδώσει μεγαλύτερη γνησιότητα στόν Χριστιανικό λόγο και περισσότερη αυθεντία στην Χριστιανική μας μαρτυρία σήμερα, καθώς οί Χριστιανοί όπου γής εμμένουμε νά πιστεύουμε στό Λόγο του Θεού και νά τον προβάλλουμε ως Λόγο σωστικό και παρήγορο, Λόγο Ευαγγελικό για τον κόσμο μας; Η φλόγα και ή δύναμις τής Πίστεως μας άπαντά ό Ίδρυτής τής Έκκλησίας τής Ελλάδος και Ίδρυτής τής έν Κορίνθω παροικούσης Άγίας Έκκλησίας, ό πολιοῦχος τής Μητροπολιτικής μας έδρας, ό Έφορος και προστάτης ήμῶν τών Κορινθίων, ό Απόστολος Παῦλος. **«Έχοντες δέ τό αυτό πνεῦμα τής πίστεως κατά τό γεγραμμένον “έπίστευσα διό ελάλησα” και ήμεις πιστεύομεν διό και λαλοῦμεν» (Β' Κορ. δ', 13).**

Ό Χριστιανικός λόγος είναι καρπός τής Πίστεως, χωρίς τήν προϋπόθεσι τής ζωντανής Πίστεως οὔτε μπορεί, άλλ' οὔτε και έχει τό δικαίωμα νά όμιλή κάποιος για τον Χριστόν. Όμιλεί ή Έκκλησία γι' αυτόν στόν Όποιο πίστευσε. Μαρτυρεί γι' Αυτόν πού αξιώθηκε νά γνωρίσει διά τής Πίστεως.

Και ή Πίστις στην βαθύτερή της ύπόστασι δέν είναι μιά θεωρητική άποδοχή ή μιά ιδεολογική τοποθέτησις ή μιά εικονική πραγματικότητα καρπός τής μετά άνθρωπον εποχής μας, αλλά ό βαθύτερος, ό έσωτερικός φωτισμός του ανθρώπου του κατά Θεόν κτισθέντος. Η δυνατότης πού χαρίζει ό Θεός στόν άνθρωπο νά Τόν γνωρίσει και νά Τόν αγαπήσει· προσωπικά, όντολογικά και μάλιστα σ' ένα άτελεύτητο σχήμα αγάπης και γνώσεως, γνώσεως και αγάπης,

ἀφοῦ ὅσον ἀγαπᾶ τόν Θεόν ὁ ἄνθρωπος τόσον Τόν γνωρίζει καί ὅσον Τόν γνωρίζει τόσον Τόν ἀγαπᾶ χωρίς νά ὑπάρχει τέλος σ' αὐτήν τήν σχέσι. Καί ὅταν αὐτό ἐπιτυγχάνεται, τότε κι' ἐμεῖς τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, Ποιμένες καί Ποιμαινόμενοι δυνάμεθα νά ἐπαναλαμβάνουμε τόν λόγον τῶν Ἀποστόλων: «**Οὐ δυνάμεθα ἅ εἶδομεν καί ἠκούσαμεν μή λαλεῖν**» (Πραξ. δ' 20).

Σήμερα, ἂν ὑπάρχει κρίσις ἀξιοπιστίας τοῦ Χριστιανικοῦ λόγου, αὐτό ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι ἡ Πίστις μας ἐμφανίζεται ὡς ἰδεολόγημα. Ἡ μαρτυρία μας ἐκδηλώνεται ὄχι ὡς κατάθεσις ζωῆς καί ἐμπειριῶν, ἀλλά ὡς ἰδεολογική διακήρυξις πού ἐπιδιώκει νά ἀντιπαρατεθεῖ στά πιστεύματα τῶν ἄλλων. Τοῦτο, ἐνῶ δέν πείθει τούς «ἐκτός» τῆς Ἐκκλησίας, δυστυχῶς πολλάκις δημιουργεῖ φαινομενικά καί μερισμούς ἐντός τῆς Ἐκκλησίας πού δυναμιτίζουν τήν ἐνότητα καί ἀφανίζουν τήν εἰρήνη Της, μέ ἀποτέλεσμα νά ταλαιπωρεῖται «ἔτι καί ἔτι» ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας πού ἀναζητᾶ ἀσφάλεια, πού ἐπιζητεῖ, ἔστω καί ἂν δέ τό ὁμολογεῖ εὐθαρσῶς, τήν σωτηρία του!

Ἡ παρουσία σας ὅμως σήμερα, ἐδῶ στήν Κόρινθο καί σ' αὐτόν τόν πανηγυρίζοντα περικαλλή Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Ἁγίου Παύλου, Μακαριώτατε πάτερ καί Δέσποτα, πολυσέβαστέ μοι Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος **Κύριε μοι κύριε Ἱερώνυμε Β'**, μετά τῶν ἁγίων Συνοδικῶν Συνόδων καί λοιπῶν Σεβασμιωτάτων καί Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων, τοῦ εὐαγούς Ἰ. Κλήρου, τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων τῆς Ἀποστολικῆς ταύτης Ἰ. Μητροπόλεως, τήν πηδαλιουχίαν τῆς ὁποίας χάριτι θεία ταπεινῶς διακρατῶ, δηλώνει ὅσον στούς ἐντιμοτάτους Τοπικούς καί Περιφερειακούς Ἄρχοντας, στούς ἐνδοξοτάτους ἐκπροσώπους τῶν Στρατιωτικῶν, Αστυνομικῶν κ.λ.π. Ἀρχῶν τοῦ Τόπου μας, τόσον καί στόν Θεοφιλή Λαό τῆς Κορινθίας τήν εὐλογημένη Ἐκκλησιαστική μας ἐνότητα. Φανερώνει σέ καιρούς δυστήνους καί ἡμέρες πονηρές ὅτι ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐν ἔργοις καί λόγοις ἀκολουθεῖ τήν ἀδιάπτωτη προτροπή τοῦ Ἀποστολικοῦ πατρός καί μάρτυρος Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου: «**Τήν ἔνωσιν ἀγαπᾶτε, τούς μερισμούς φεύγετε**» (Φιλαδελφεῦσιν, VII,

2). Καί τούτου ἔνεκα ὁ «**λόγος τῆς μαρτυρίας**» μας (Αποκ. β', 11), τόν ὁποῖον εὐθύς ἀμέσως θά ἐκφράσει μετὰ καλλιπείας καί εὐφραδῶς ὁ ὀρισθεῖς πρὸς τοῦτο ὑφ' Ἑμῶν Μακαριώτατε, εὐστομος καί χρυσομίλητος Συνοδικός Ἱεροκῆρυξ Σεβασμιώτατος ἅγιος ἀδελφός Μητροπολίτης Φθιώτιδος **κ. Συμεών**, θά εἶναι ὄχι «**πλαστοί λόγοι**» (Β' Πέτρ. β', 3), ὅπως γράφει ὁ ἕτερος συνεορταζόμενος μετὰ τοῦ Ἀπ. Παύλου Πρωτοκορυφαῖος Ἀπ. Πέτρος, ἀλλά, ὡς συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολός μας τόν μαθητή Του Τιμόθεο, «**λόγοι πίστεως**» (Α' Τιμ. δ', 6).

Πρὶν ὅμως καλέσω στόν Ἱ. Ἀμβωνα τόν Σεβασμιώτατο ὁμιλητή γιά νά ἀκούσουμε «**λόγους πίστεως**» θά ἤθελα ὡς «οἰκοδεσπότης» καί πνευματικός σύνδειπνος αὐτῆς τῆς Ἱεροσυνοδικῆς εὐωχίας πού μᾶς παραθέτει σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Χρυσορρόα Μεγάλου Πατρός «**ὁ ὀξύδρομος δρομεύς· ὁ χάριτος θείας πεπληρωμένος· ὁ μαρτυρούμενος ὑπό τοῦ Κυρίου ὡς βαστάζων τό ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς οἰκουμένης ἀπάσης· ὁ τριώροφον οὐρανόν διελθών, καί εἰς Παράδεισον εἰσελθών... καί ἀκούσας ἀπορρητῶν μυστηρίων, ὧν οὐκ ἔξόν ἄνθρωπῳ λαλήσαι**» (Χρυσ. Λόγος Γ' Ἑγκωμιστικὸς εἰς τοὺς Κορυφαίους Ἀποστόλους Πέτρον καί Παῦλον), ὁ Ἀπόστολός μας Ἅγιος Παῦλος νά εὐχαριστήσω ἕνα ἕκαστον ἐξ Ἑμῶν Ἀδελφοί μου πολυφίλητοι καί ἀγαπημένοι μέ πρῶτον Ἑμᾶς Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, ὀξυδερκέστατε, ὀξυνούστατε καί δεξιέ οἰακοστρόφε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἁγίας Ἐκκλησίας **κ.κ. Ἱερώνυμε Β'** διά τήν τιμὴν καί τήν εὐλογίαν νά λαμπρύνετε τήν πανήγυρι μας μέ τήν πάνσεπτον παρουσίαν Σας, εἴθε εἰς ἔτη πάμπολλα νά Σᾶς ἔχουμε προεξάρχοντα τῆς πανηγύρεώς μας, ὡς τόν Ἡγούμενον τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας, νά εὐχαριστήσω τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικούς Μητροπολίτες Ζιχνῶν & Νευροκοπίου **κ. Ἱερόθεον**, Ἀλεξανδρουπόλεως **κ. Ἀνθιμον**, Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως **κ. Βαρνάβαν**, Μάνης **κ. Χρυσόστομον**, Φθιώτιδος **κ. Συμεών**, Λαρίσης & Τυρνάβου **κ. Ἱερώνυμον**, Περιστερίου **κ. Γρηγόριον**, ὡς καί τοὺς προσκεκλημένους ὑπό τῆς ἐλαχιστότητός μου Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως

& Πολυκάστρου **κ. Δημήτριον**, Ἡλείας **κ. Ἀθανάσιον**, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν & Πετροπόλεως **κ. Ἀθηναγόραν**, Καρπενησίου **κ. Γεώργιον**, Θήρας, Ἀμοργοῦ & Νήσων **κ. Ἀμφιλόχιον**, Γόρτυνος & Μεγαλοπόλεως **κ. Νικηφόρον**, ὡς καί τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Λευκουπόλεως (Μπελογκραντσίκ) **κ. Πολύκαρπον**, ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, καί Ὠρεῶν **κ. Φιλόθεον**, Ἀρχιεραμματέα τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι παρίστασθε καί μεγαλύνετε τόν ἐν Κορίνθῳ ἑορτασμόν Αὐτοῦ Ὅστις «**συνέζη μέ τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις καί μολονότι οἱ Ἄγγελοι πολλάκις ἀνέλαβον (κατά διαταγήν τοῦ Θεοῦ) τήν προστασίαν διαφόρων Ἐθνῶν, ἀλλ' οὐδέ εἰς ἐξ αὐτῶν δέν διηυθέτησε τό ἔθνος τό ὁποῖον ἐνεπιστεύθη τοιουτοτρόπως, καθὼς ὁ Παῦλος τήν οἰκουμένην ὅλην**» (Χρυσ. Λόγος Δ' Ἐγκωμιαστικός εἰς Ἀπ. Παῦλον, κατά μετάφρασιν Μ. καί Ν. Γαλανοῦ), διό καί Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ἐκλήθη!

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἅγιοι ἀδελφοί! Πολλά τά ἔτη Σας, πολύκαρπος, καλλίκαρπος καί ἐνοποιός ἢ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίας Σας!

«Ὡς εὖ παρέστητε» καί ἐφέτος Μακαριώτατε στήν πόλι μας!

«Καλῶς ἦλθατε» ἅγιοι Ἀρχιερεῖς στήν Κόρινθο!

Σέ ὅσας ἐντιμότητα Ἄρχοντες, ἀξιότιμοι κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, σέ σένα Λαέ τοῦ Θεοῦ κουρασμένε ἀπό τίς δυσκολίες τῆς καθημερινότητας ἀπό τά τρίσβαθα τῆς ψυχῆς μου εὐχομαι ἔτη πολλά, Χριστιανικά, εἰρηνικά, ὑγιεινά, εὐφρόσυνα, δημιουργικά, μεστά θείων εὐλογιῶν μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ πολιούχου μας Ἀπ. Παύλου, τίς εὐχές καί τίς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας καί τῶν παρισταμένων ἀγιωτάτων Ἱεραρχῶν.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα ἅγιε Φθιώτιδος **κ. Συμεών** ἔχετε τόν λόγον.